

Sinisulg

Läänemaa Ühisgümnaasiumi ajaleht

1 €

Nr. 14 / detsember 2020

Korraldasime õpetajatele AGA testi lk 6

Intervjuu Õhtulehe peatoimetajaga lk 10-11

Kõik on katki lk 12-13

Jõulueri lk 14-15

LÜG PLayerback Gala
19.11.2020 | Foto Markus Sein

Juhtkiri

Kuigi praegu on aeg, kus olukord muutub tundidega ja me kõik ootame hirmuga hetke, millal riik uuesti lukku keeratakse, toimuvad LÜGis siiski üritused. Just hiljuti olime tunnistajateks Playback Galale. Leian, et sellel aastal oli laval tohutult häid numbreid. Tihtilugu võivad just need n-ö tõsiselt tehtud etteasted. Ilmselgelt ei saa salata, et need ongi väga head ja ka võitu väärt. Mulle aga meeldis täiega, et lisaks n-ö tõsisetele tegijate jõudsid lavale ka seltskonnad, kes lihtsalt *fun*’isid. Vähemalt minu jaoks seisnebki Playbacki põhimõte ju selles, et minna lavale ja omadega koos midagi ägedat teha. Ma kindlasti ei mõtle selle all, et “viskame viimasel hetkel mingi labase lolluse kokku ja lähme sellega lavale, sest see tundub naljakas”. Vastupidi, ka nali ja *fun* peavad olema läbimõeldud ja maitsekad. Nagu öeldakse - huumorit peab oskama teha. Siiski eelistan etteastele, kus kogu seltskonnal on liigutused peas ja nad esitavad need perfektselt, iga kell numbrit, kus kamp teeb midagi koos ja neil on seejuures reaalselt lõbus. Mulle meeldib näha seda vahetut siirast emotsiooni ja kambavaimu ning usun, et kindlasti pole ma ainuke. Seega, minu soovitus - ärge võtke asja liiga tõsiselt ja ärge mõelge üle. Lihtsuses peitub võlu. Olgem ausad, lõppude lõpuks ei ole oluline kringel, meelde jäävad just lõbusad proovid ja see energialaks ja õnnetunne, kui lavalt maha tulles tead, et suutsite oma kambaga koos midagi nii ägedat ära teha ning andsite endast kõik ja rohkemgi veel. Playbackile ei pea minema võitma, sinna tulebki minna lihtsalt sajaga *fun*’ima!

Peatoimetaja Birgitta Vare

11.M

Playbacki laureaadid

10.H „Hard Rock Hallelujah” - Lordi

11.H „HeyYa!” - OutKast

T-Essad „I Like (the Idea of) You” - Tessa Violet

VÕLV „Think About Things”

“MA OLEN NOOREM JA KA ILUSAM!”

Nii kõlas meie monarhi vastus, kui uurisin tema erinevust Donald Trumpist.

Tervelt neli nädalat üritasin meie värsket monarhi kinni püüda, et saada vastused põletavatele küsimustele, nagu näiteks, mis sõnadega alustaks ta oma 95. juubelikõnet ning kas meie monarh teab siiski, mis on need Euroopa riigid, millel pole merepiiri. Monarh oli naerusuine küsimustele vastama, nagu tal juba kombeks on, inimestega suhtlemine meeldib meie monarhile meeletult.

Monarh. Foto : Anette Marilin Villand

Selle aasta oktoobris said kõik šoki osaliseks, kui siis veel monarhiks pürgiv Kristjan-Sander arvas ilma merepiirita Euroopa riikide hulka ka Saksamaa, selle aasta novembri lõpuks teadis ta juba täpselt need riigid nimetada: nendeks on Ungari, Austria, Tšehhi, Slovakkia, Šveits, Luksemburg.

Verivärske monarhi video meenutas nii mõnelegi eelmise monarhi Siim Luiga valimisvideot. Kristjan-Sanderi, või nagu sõbrad teda kutsuvad - Sannu, vastus sellele kuulujutule oli lihtne ja konkreetne: “Alustame üldse sellest, et ei olnud plaanitud. Võis sarnaneda, sest minu tiimis oli Anette-Marilin Villand, kes aitas nii minu kui ka eelmise aasta

monarhi videot teha. Sellepärast võivad olla mingid kokkulangevused kohati.”.

Troonipärija tõi välja, et nagu ka eelmised monarhid, ei karda ka tema esineda. Seda on ta ka tõestanud meie kooli Playback show'del. Mitmel aastal mitmes numbris oleme teda näinud lavalaudadel tatsamas: kahel korral pearollis ning laval lausa viiel korral- seda kõike kolme aasta jooksul!

Kristjan-Sander õpib 12. majandusklassis. Istunud pea 12 aastat koolipingis, on ka tema teinud vigu - suurim vaenlane koolis on tema jaoks hajameelsus ning keskendumisvõime kadumine. Ilmselt selle tõttu kõlas tema nõuanne järgmiselt: “Koolis tuleb kindlasti hästi palju keskenduda, ei tohi minna hajameelseks, sest mida rohkem sa tunnis keskendud, seda vähem on sul kodus õppida. Ja üldse, keskendudes on hoopis lihtsam kõik!”.

“Ma töötaks täiesti vabalt ilma rahata pandade hooldajana, sest pandad on ülituused loomad!”

Mainimata ei saa jätta ka kindlasti, et uus monarh on perekeskne mees, ta imetleb kõige rohkem oma elus oma suurt õde Kristiinat.

“Sa elad ainult ühe korra!”

“Elu on GTA”

Need on kaks mõttetetera, mille järgi Kristjan-Sander toimib. Vaba õhtu

korral ta aga GTA-d ei mängi või kui mängibki, siis teeb seda koos sõpradega. Millegi enneolematu tegemine endale oluliste inimestega on noormehe jaoks just see vahva tegevus, mida vabal õhtul teha. Kui õhtu peaks eriti lõbusaks muutuma, siis järgmise päeva pidi tunduvalt rõõmsamaks tegema just mullivesi.

Kristjan-Sander plaanib palju saavutada, tema 95. sünnipäeva kõne algaks sõnadega “Pool elu on ju veel alles ees”. Siht vähemalt selle 95 aasta jaoks on monarhil silme ees selge, kui tal just prillid või läätsed kadunud pole. Prillid/läätsed, raha ja sõbrad on kusjuures kolm asja, milleta ta elada ei saa. Raha on kõigi jaoks alati oluline, kuid paludes monarhil nimetada ametit, mida ta puhta muidu teeks, tuli temalt ootamatu vastus, mis näitab monarhi õrnamat ja armsamat poolt. “Ma töötaks täiesti vabalt ilma rahata pandade hooldajana, sest pandad on ülituused loomad!”

Kui Kristjan-Sander saavutab tõepoolest kõik oma sihid ning keegi temast ja loodetavasti ka pandadest raamatu kirjutab, kannab see raamat lihtsat ja lõovat pealkirja - “Peterson - elu on seiklus”. Kui raamatust on saanud hitt, tuleb muidugi välja ka film, Kristjan-Sander näeks ennast kehastamas kas Ben Badgleyt või Michael C. Halli.

Kogu selle jutu peale on mul vaid üks mõte: “Kui soovite meie monarhi põlvist nõrgast võtta, siis pakkuge talle ühte karamellisõõrikut ja *voila* see mees on langenud.” Soovin omalt poolt Kristjan-Sanderile õitsvat valitsusaega ning edu igal rindel!

- Liisi

Kes, kus, mis äri ka ajab?

Sellel aastal on Läänemaa Ühisgümnaasiumis õpilasfirmade tegemise vastu huvi tohutult tõusnud, ettevõtjaid on rohkem kui kunagi varem. 2020.a on kõik teistmoodi, samuti ka õpilasfirmade võimalused ennast turundada ja teha müügitööd. Kuna laadad jäävad üle Eesti pidevalt ära, toimub meie enda koolisene õpilasfirmade laad 14. detsembril, kus on võimalik soetada meie kooli tooteid ja nendega tutvuda. Järgnevalt tutvustavad end meie kooli õpilasfirmad ise.

ÕF Fabrec

Õpilasfirma Fabrec tegeleb pinalite, kotikeste ja padjakatete õmblemisega. Meie üheks eesmärgiks on "taaskasutus". Valmistame kõik tooted käsitöö püüaselt taaskasutatud kangast. lygopilasfirma@gmail.com
Tel: 56967574

ÕF Kõer

Meie oleme 10. LR ja 10.H klassi õpilased. Tooteks valmistame ökotoorainetest koera maiustusi. Maiustused on valmistatud banaanist, kiirkaerahelvestest ja osale on lisatud väheses koguses kaneeli. Maiustused on väiksed ja koertele suukohased. Soovitame meie toodet, sest see on ökoloogiliselt puhas ja ei ole kasutatud säilitusaineid. Oleme suured loomasõbrad ja teeme maiustusi armastusega. Toode on ka loomaarsti poolt heaks kiidetud ning loodussõbralik.

<https://www.facebook.com/opilasfirmak.er/>
of.koer@gmail.com
Tel: +372 584 525 08

ÕF Noobel

Meie toodame kellasid. Täpsemalt taaskasutatud materjalist erinevates suurustes ja kujudes olevaid silmailu pakkuvaid taskukohaseid kellasid. Meie eesmärgiks on luua kellasid, mis oleksid kaunid, erilised ning mõistliku hinnaga. Müüme oma tooteid laadadel (kaasa arvatud kooli laad), internetis ja sooviks veel ka müüa teiste ettevõtete poodides. Meid leiab Instagramist: [of_noobel](https://www.instagram.com/of_noobel) Facebook: [ÕF Noobel](https://www.facebook.com/of.noobel) Gmail: of.noobel@gmail.com

ÕF Meraki

Õpilasfirma Meraki toodab vingeid ja omapäraseid puidujääkidest lasergraveeritud kodusisustuselemente ning ehteid. Meie toodetel on palju erinevaid ja omapäraseid disaine, mis on hoole ja armastusega meie endi poolt tehtud. :)

ÕF Wotch

Meie tegeleme seinakellade valmistamisega. Kellad on valmistatud epoksiidvaigust ja puidust ning iga kell räägib oma lugu, sest nad kõik on omamoodi erinevad. Meie tegemistega saab end kurssi viia meie Facebooki lehel, Instagrammis või meie kodulehel.

ÕF Hoolime

Valmistame puidust korduvkasutatavaid taimesilte lillepotti või aiamaale peenraste. See on teistele kasulik selleks, et kui nad seemned maha panevad, teavad nad hiljem, kus mida maha pandi. Teiseks tooteks teeme me unarusse jäänud kunstlilledest ja muust seesugusest materjalist uusi stiilseid ilupärgi, millega saab kauniks iga kodu.

ÕF SaltyHealth

Meie tootevalikus on nii mere- kui hiimaalajasoolaga kotikesed, mis soojendatult on vaevusi leevendava toimega. Saadaval on ka piparmündi ja kummeli lisandiga soolakotte. Astu tervelt sügisele vastu koos looduslähedase soolakotiga!

ÕF Plink

Loodust väärtustavate noortena on meie jaoks väga tähtis, et miski tarbetult raisku ei läheks ning viimselegi asjale uue elu anda saaks. Seega on meie panus jääkidest valmistatud stiilsed õlakotid, mille boonuseks on rohked ning kompaktsed sisetaskud.

Tel: 53003442

ÕF gmail: ofplink@gmail.com

ÕF HOIE

Stiilsed taaskasutatud nahast valmistatud järjehoidjad. Järjehoidja siseküljel on riie ja välisküljel nahk. Järjehoidja kinnitub kahes otsas oleva magnetiga raamatulehe vahele ja ei kao nii raamatu vahelt ära. Samuti suunab järjehoidja tipp kohale, kus lugemine pooleli jäi ja hoiab seega väärtuslikku aega kokku. Toodet saab kasutada ka kirjaklambri asemel paberite koos hoidmiseks ja asjade

komplekteerimiseks.

gmail: opilasfirmahoie@gmail.com

Tel 591913501

ÕF Tiik

Meie tooteks on taaskasutatavatest materjalidest tehtud poekott. Tootele lisab praktilisust tasku koti välisküljel. Kotti saab ka pealt kokku tõmmata, mis lisab turvalisust kaasaskantavatele esemetele.

Gmail: oftiik3@gmail.com

ÕF KLADE

Meie klade (või mapp 21. sajandi keeles) on mõeldud telefoni, akupanga, raha, paberite, vihiku, kirjutusvahendite jms. kaasas kandmiseks. Klade on valmistatud nahast ja vildist ning on hoitud koos eestimaisest tammest nõopidega.

Meie toode on ideaalne kink õpetajale, kontoritöötajale, arhitektile või igale inimesele, kes peab eelnimetatud asju igapäevaselt kaasas tassima. Toote hind on 32€.

https://www.instagram.com/of_klade/

of_klade/

opilasfirma.klade@gmail.com

ÕF SleekSheet

Meie tooteks on korduvkasutatav linasest kangast kosmeetiline näomask. Eesmärgiks on vähendada prügi ja tuua turule rohkem korduvkasutatavaid ja/või taaskasutatavaid tooteid. Mask on sobilik nii kingituseks kui ka isiklikuks kasutuseks, et võtta aega iseendale.

Tel: +372 53050388

Email: ofsleeksheet@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/of.sleeksheet/>

ÕF RealTime

Meie oleme kamp kümnendikke majandus-, loodus-reaal- ja humanitaarklassidest. Tegeleme puidust kalendrite tootmisega, need ei aegu nii nagu tavalised kalendrid. Meie toodetele lisavad omapära meie endi peale kirjutatud/joonistatud kaunistused.

Gmail: opilasfirma.realtime@gmail.com

- R. Kuslap

Ain sai maksimumpunktid!!

AGAkuidasõpetajatelläheks ARITMEETIKAKONKURSS 2020

Novembrikuu alguses saime matatunnis jälle kõik ette kardetud AGA testi esimese osa - peastarvutamise (võeh). Nagu ikka, mõnel läks hästi, mõni põrus. Kui neilt küsiti “Miks?”, vastasid päris paljud, et nad ausalt oskavad, aga lihtsalt ei jõua selle 20 minutiga kõiki ülesandeid lahendada. Igatahes, kuna minuni jõudis palju vastuolulist tagasisidet, otsustasime, et *davai*, huvi pärast korraldame õpetajatele ja koolitöötajatele ka AGA testi. Tahaks näha, kuidas nemad hakkama saavad. Rääkisin Matu ja Aliisiga ja plaan oli paigast, toimus “AGAkuidasõpetajatelläheks” ARITMEETIKAKONKURSS 2020. Võtsime põhjaks selle aasta ülesanded, muutsime arvud ära ja ütlesime: “Möllake!”

Üllatuslikult oli meie matemaatikatestis nõus osalema märkimisväärne hulk mitte matemaatika-, vaid just keele- ja humanitaar/loodusvaldkondade inimesi. *Respect* neile selle eest, et nad julgesid end proovile panna!

Ja nüüd kõige põnevam osa - tulemused. Nagu meilgi, andis ka õpside testis iga ülesanne 2p ning kokku oli võimalik saada 40p.

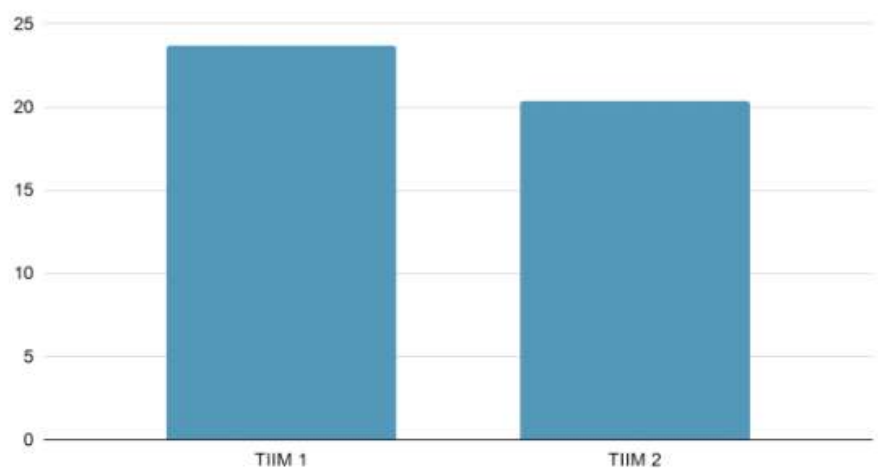
Veel osalesid: Annika Rouhiainen, Monika Undo, Anneli Ilves Ma ei saa mainimata jätta, et Aavo oli ausalt ka nõus, aga ta oli sel päeval ujulas!

- Aliis, Mattias ja Bix

TOP 3

1. Ain Iro	40 p	tiim 2
2. Kadri Mitt	34 p	tiim 1
3. Tiina Brock	19 p	tiim 1

Tiim 1 ja tiim 2 keskmised tulemused

Mõtlevad õpetajad... Foto: Mattias Metsalu

15 tundi koolimajas - pole mingit probleemi! Ehk kuidas Playback korraldatud ja ühiskonna tund üle lastud sai

Mõistsin, et lähenemas on Playback siis, kui ma 17. novembri õhtul lahkusin koolimajast umbes kella 18.00 paiku. Lõppenud oli just mu klassi proov, haarasin huvijuhi toast oma asjad ja nimekirjad *Playback*il esinevate õpilaste nimedega ning seadsin sammud kodu poole.

Järgmisel päeval ootasid meid ees peaproovid. Juba hommikul ärgates tundus väga hirmutav, et ma lahkun kodunt kell 7.40 ja jõuan koolist tagasi umbes 22.00. Vähemalt 15 tundi koolimajas – POLE MINGIT PROBLEEMI! Õhtul sain tunda end justkui mingi arst, kes teeb vastuvõttu. Aula ukse, kutsudes sisse esinejaid, kostus minu huultelt: „Järgmine palun!“ ja nii kõigi järgnevate gruppidega. Minu üllatuseks möödus aga kogu peaprooviõhtu väga sujuvalt ja

tuli proovi ja diskokera puudumise tõttu oli sunnitud kasutama gloobust. Õelge ausalt, kuidas annab sellise asja peale tulla? See oli ilmselge vihje, kes on selle klassi klassijuhataja. Peaproovide lõpuks tundsin ma end juba nii koduselt, et

Õelge ausalt, kuidas annab sellise asja peale tulla?

ma ei pidanud piinlikuks visata aula põrandale kõhuli ning jälgida edasist toimuvat juba sealt. Lõpetasime proovidega südaöösel, nagu olime arvestanud, vaid juba kümne paiku. See ei tähendanud aga seda, et me oleks normaalse inimese kombel koju läinud. Jäime veel n-ö panuseid

Kui ma oleks läinud eelmisel õhtul normaalsel ajal magama, poleks ma hommikul peeglisse vaadates näinud täiesti surnud näoga noormeest, kes jättis minemata hommikusse ühiskonna tundi (vabandused Karl Heinale!). Tol päeval ei suutnud ma üheski tunnis keskenduda tunniteemale. Õpetajad oleks võinud visata tahvli ees saltosid või teha kukerpalle..., minu mõtted olid kõik juba *Playback*i õhtus ning mul oli kõigest muust tol hetkel SUVA.

Tundide lõppedes läks lahti jooksmine treppidel ja erinevate klasside vahel. Kord jooksin huvijuhi tuppa auhindu kokku komplekteerima, siis Mati juurde printerit piinama ning lõpetasin esinejate ja publiku nimede märkimise kui ka tembeldamisega. Ürituse ajal oli minu ülesandeks lava taga jälgida esinejate lavaleminekut ja mahatulekut, kontrollida, et keegi ei läheks näts suus lavale ja et kõik esinemiseks vajalikud rekvisiidid oleks olemas ja vajalikus kohas. Võtsin oma ülesandeks ka esinejate tuju tõstmise. Kutu, kes oli näoga „ma ei tahaks justkui siin olla“, panin ma naerma kõige lapsikuma naljaga, mis mulle pähe torkas: „Mida vastas lehm, kui talt küsiti, millal ta viimati pulli nägi? AMMMMMUUUUUU...“.

Pärast esitust läks žürii otsuseid tegema, samal ajal kogusin mina õpetajate häält „Akadeemia auhinna“ väljaandmiseks. Ürituse lõppedes tuli peale täielik väsimus ja rammestus. Toolilt, kuhu ma olin end sisse seadnud, oli võimatu end püsti tõusma sundida. Kuid lõpuks tekkis siiski soov oma kodu ja voodi järele, olgugi et ma oleks võinud ju vabalt jääda kooli diivanile ootama 10 tunni pärast algavat muusikaliproovi.

– **Mattias**

Playbacki korraldajad Demis, Mattias, Marleen, Kaarel. Foto: Markus Sein

ilma äpardusteta. Kõik numbrid olid valmistatud ette suurepäraselt ja nii mõnigi number pani mind naerukrampides lõkerdama või siis suurest jahmumusest õhku ahmima. Kõige enam naerutas mind 11.M, kes

tegema, kes järgmisel õhtul võiks ühe või teise tiitli pälvida või minna üleüldse rahvale peale.

19. novembri hommikul sain oma nahal kogeda, mida tähendab ütlus „Omad vitsad peksavad“.

Üksteisele põlvega tagumikku ja minek! - Playbackiemotsioone enne meie ajaarvamist

Nonii, eks peab ju kõik lollused välja uurima, mis enne meie ajaarvamist LÜGi Playbackidel korraldatud on onju? Sinisulg uuris natuke meie vilistlastelt, kuidas neil proovides ning show'l läks ja kas midagi ägedat ka juhtus. Tahtsime teada, millised emotsioonid üritus neile jätnud on. Võin öelda, et ei pidanud pettuma, lugege ise!

Kaupo Muuli

Parim meesstaar 2014

Playback show oli alati üks kooliaja suurtest sündmustest, kust alati mingil kujul osa võtsin. Mäletan, et see auhind tuli mulle muidugi suure üllatusena ja olin omal ajal sellest väga meelitatud. Tollel aastal tegime oma klassiga Eesti Raadio meeskvartetti, kus laulsid omal ajal Eri Klas (teda kehastasin mina), Kalju Terasmaa, Uno Loop ja Arved Haug. Lugu oli "Imeilus suvepäev" ja taustaks tantsisid meie klassi tüdrukud, kellega see etteaste tegelikult algas - nemad tegid nimelt legendaarset naisansamblit Laine looga "Tantsukingad". Meie etteaste sai taas esikoha (olime ka eelmisel aastal võitnud), mille peale Kai Tarmula žüriist ütles: "Õnneks nad lõpetavad järgmisel aastal..., saavad siis ka teised võita". Kahe sõbraga tegime Weather Girls'i lugu "It's Raining Men". Ma eeldan, et see staariauhind tuli pigem sellest viimasest, aga kes seda täpselt teab. Koreograafia eest vastutas selles Rivo Reinsalu, kes mõtles välja, kes, kuhu ja millal. Praegu sellele asjale tagasi mõeldes imestan peamiselt, et kuidas oli julgust üldse selline asi ette võtta. Tõmmata selga lühikesed teksad ja ihu peale pintsakuvest ning jalga üks pastel - selline võimalikult imelik ja provotseeriv. Praegu

mõtles veel kümme korda üle, kui sellist asja tegema läheks. Aga eks kõik asjad tuleb ära proovida ja saime kolme peale päris maitsva kringli ka.

"Ma loodan, et mingit pilti sinna kõrvale ei panda," naeris Kaupo ise.

Taniel Johan Eller

Parim meesstaar 2016

Ääretult vahva tunne ja olemine oli meie kooli üritustel. Ilmselt kaks üritust, milles oli kõige rohkem esinemist, olid Jõuluball (mida võiks oma taseme poolest varsti, mulle tundub, otse-eetris näidata) ja Playback.

Kõik, kes laval olid, andsid reaalse panuse, mitte ei mindud niisama naljatama. Tõsiselt. Sellepärast oligi seda fun vaadata ja veel etem oli ise lavale minna, kui sinu kõrval olid entusiastlikud ja tegijad klassikaaslased.

Playback oli meie klassi jaoks igal aastal algul keeruline ja edasi juba lihtne tegemine. Keeruline vaid sellepärast, et me ei suutnud ükski aasta omapäi ära otsustada, mida me teeme. Alati aitas meid meie

klassijuhataja Tiina, kelle ettepanek oli lõpuks kõigile meelt mööda ning sealt maalt lõppes keeruline osa. Harjutamine, kokkumäng vahetunnis või pärast tunde proovide tegemine oli lihtne – meie klassis oli vist kõigil see särts sees, et asi vingelt ära teha ja et proovide ajal omajagu nalja ka heita.

Üheteistkümnendas klassis oli meie esituseks Alice Cooperi "Poison". Ma polnud kuulnudki, kes see Alice Cooper selline on, aga mind tema kehastajaks soovitati, ja olen siiani rahul, et nõus olin. Mäletan, kuidas päris esituse ajal laval olles märkas, mis vead juba esinenud on. Mul tuli isegi hetkeks parukas peast ära. Mõtlesin, kas keegi nägi, kas keegi kuulis seda. Aga need mõtted kadusid peast maksimaalselt kahe sekundiga, sest ma keskendusin kohe edasi sellele, mida laval tegema pean. Laval olles ei saa ju pooleli jätta – *the show must go on!* Klassivend Erki jättis trummid backstage'i maha ja tagus trummipulkadega õhku. Tal ja mõnel teiselgi klassikaaslasel oli selle apsaka pärast väga halb eelaimdus lõpptulemuse osas, kuid ta mängis nii visalt, et sai selle eest

Taniel Johan Eller Alice Cooperina. Foto: Markus Sein

koguni eripreemia.

Kõige võimsamad emotsioonid olid enne lavale minekut ja pärast lavalt tulekut. Enne lavale minekut oli kõigil närv sees, andsime üksteisele põlvega tagumikku ja minek. Ju tuli enne lavale minekut ära põdeda, lavalt ei olnud enam kartust. Lavalt tulles oli lihtsalt imeline olla. "Jess, ära tegime!". Kergendus, pingelangus, naer, rõõm, kallistused, vandumine (kui midagi metsa läks). Pean mainima, et isegi kui ma ei oleks võitnud ühtegi preemiat ega kohta, oleksin endiselt üllirõõmus, et sain oma klassikaaslastega lavalt olla. :)

Viktoria Joonasing Parim naisstaar 2017

2017. aasta Playback... Nii palju mälestusi tekib gümnaasiumiajast, kuigi ega ma nüüd nii kaua aega tagasi ka kooli ei lõpetanud. Kohe meenuvad klassikaaslased, klassijuhataja, kes ikka nii väga tahtis, et me esineksime terve klassiga, loo valimised, läbirääkimised, proovid, kostüümid, esinemine. Ma olen õnnelik, et sain olla osa nii lahedast üritusest. Eriti kahe laheda etteastega.

Ausalt öeldes 2017. aasta Playback oli üks emotsionaalsemaid minu enda jaoks, kuna esinesin kahe numbriga, millest üks oli minu sooloonumber Rihanna rollis. Olin 2017. aastal 11.M klassis ja ma mäletan, et üldse üksi lavale minna oli ebamugav ja hirmus. Sellepärast ma vist ei mäletagi palju lavalt toimunust, aga tundsin pärast esinemist pingelangust. Kui ikka läheb *action*'iks, siis oluline roll on ettevalmistumisel. Siinkohal tänan oma parimat sõbrannat Tailiat ja huvijuht Mairit. Nad aitasid leida mu etteastes kitsaskohti ja andsid häid soovitusi enda parandamiseks. Igal juhul see oli imeline kogemus minu elus.

Mäletan, et minu ja mu klassijuhataja soov oli teha taaskord etteaste terve klassiga, nagu eelnevalgi aastal, kuid kahjuks meie üritused ebaõnnestusid ja tegime lõpuks väikese pundiga. Arvan, et see oli hea otsus. Kehastusime High School Musicali tegelasteks ja see oli nii lahe, nagu lapsepõlve unistusse oleks sattunud. Eriti lahe oli esimest korda elus blondi parukat pähe panna. Naljakas on see, et tänaseks päevaks värvisin ka enda juuksed blondiks. Võib-olla see etteaste mõjutas mind ka järgnevas elus.

Tuli veel üks asi meelde - kuigi ma ei mäleta suurt midagi teistest etteastetest, siis meenus praegu küll see, et 11.Ü jäljendas Katy Perryt ja Nicki Minaji. See oli väga lahe ja koomiline etteaste.

Vadim Konov Parim meesstaar 2017 ja 2019

Mäletan Playbacki kui üht ägedamat perioodi gümnaasiumi jooksul. See oli aeg, kus klassiga sai vähemalt 2 korda päevas täiega tülli mindud ja samal ajal uued lahendused leitud. LÜGi Playbackid olid minu jaoks päris ägedad, sest 2 korda 3st olin parim meesstaar ja võitsime klassiga päris palju tunnustusi. Olime neljandad, kolmandad ja esimesed ning publiku lemmikud ja igast möllu. Üks naljakamatest asjadest on tõenäoliselt see, et suur osa kingitusi me ära ei kasutanud klassiga ja paljud meestiitliga kaasnevad auhinnad jäid mul ka saamata

Klassiga toimetamised olid väga toredad ja need läksid väga hästi, aga kõige rohkem jääb ikkagi meelde Elori Sünnaga tehtud Backstreet Boys. See on siamaani asi, mis tuleb jutuks ja jääb ühiseks mälestuseks gümnaasiumi parimate semudega.

Üks vahvamaid seikasid oli 12. klassi Playback, kus ma esinesin klassinumbriga, sellel pidi jõhker

meik olema, lisaks poiste numbriga ka, aga ma olin ka õhtujuht Playbackil seega see toimetamine käis juba kiirelt ja pidime väga palju logistikaga tegelema, et mind üldse õhtujuhiks saaks. Aga Rauliga oli väga tore seda õhtut juhtida ja lehmakostüümis lavale marssida.

Vadim Konov Robbie Williamsina.
"Let Me Entertain You"
Foto: Maris Raud

- Bix

Õhtulehe peatoimetaja Martin Šmutov: “Julgelt ise küsida, julgelt ise proovida, ainult nii saab areneda!”

3. detsembri hilisõhtul tuli Tiinalt mulle sõnum, et “Kuule, kas sa tahaksid ka Õhtulehe peatoimetajaga kohtuda?” Muidugi olin nõus, millal veel tuleb mul võimalus selliseid tutvusi luua. Istusin järgmisel päeval 75 min seal loengulaadisel tootel ja mõtlesin ketserlikult, et teeks Martiniga ka intervjuu. Kui peatoimetaja peatoimetajaga, kõlab uhkelt onju!

Tegusal inimesel on ikka kiire, nii ka Martinil. Veidi üllatunud pakkumisest intervjuu anda, istub ta siiski minuga laua äärde.

Tere jälle! Kuulasin teid ja arvan, et kindlasti oleksite väga osav ka mõnes teises ametis. Miks just ajakirjanik, mitte mõni muu elukutse?

Tahtsin reisida väga palju. Eesmärk oli tegelikult olla spordiajakirjanik, kuna mulle sport väga meeldib ja spordireporterid saavad kõige rohkem reisida. Vaieldamatult tundusid need nagu kaks asja, mis hästi kokku sobivad. Esimene praktika oli ERRi sporditoimetuses, kooliajal juba TV3s. Aga saatus tahtis teistmoodi - olen kahel spordivõistlusel käinud, mõlemad olid Euroopa meistrivõistlused laulmises ehk Eurovisioonil käisin ja ei kunagi enam.

Šmutov hakkab naerma. Ta jätkab muiates:

Ei kunagi enam. Miks?

No ei ole minu eriala see laulmine. Aga kuna mul olid sellised oskused, mis selle kajastamiseks sobisid, siis kahel korral mind sinna saadeti.

Okei, algne plaan oli saada spordireporteriks. Kuidas aga

maandusite just Õhtulehe toimetusse?

Sellel on mingisugune versioon, et ma olevat kunagi ülikoolis öelnud, et tahan saada Õhtulehe peatoimetajaks. Ma arvan, et see on vale, toona võibolla tahtsin saada Õhtulehe sporditoimetusse üldse. Sellel on alati kõige tugevam sporditoimetus olnud ja ma arvan, et on ka täna. Õhtulehe peatoimetajaks jõudmine on mõnevõrra lühike, mõnevõrra pikk tee olnud. Alustasin kohalikus ajalehes Tartu Postimees, sealt läksin Postimehesse. Mingil hetkel pakuti mulle võimalust aidata luua selline portaal nagu Elu24, olin selle esimene juht nii öelda. Sealt siis võibolla jäin silma endisele Õhtulehe peatoimetajale, tema kutsus mind Õhtulehe veebi juhtima. Pärast tema erruminekut võtsin peatoimetaja ameti üle.

Olete meediaga väga kursis ja seda erinevate nurkade alt näinud. Kui palju tsensuuri reaalselt tõsisel ajakirjanduses on? Kas seda üldse on?

Nagu ma ütlesin, siis ajakirjandus saab olla vaba ja vastu võtta otsuseid, kui ta on kasumlik. Meie oleme kasumlik, meie ei pea kedagi kuulama - mida keegi teine tahab. Meie jaoks on kõige olulisemad meie enda töötajad ja lugejad, lugejate parima informeerimise nimel me iga päev tööd teeme. Tsensuur küsimuse osas - mitte keegi ei saa meile ette kirjutada, mida me teeme, ei ükski poliitik, ei keegi teine. Aga sisemiselt, mina olen küll lugusid maha tõmmanud jah, aga ma tõmban neid maha vastavalt sellele, mis ma arvan, et sobib Õhtulehes avaldada ja mida mitte. Ma olen sellega ka autoreid kaotanud. Näiteks kaotasid ühe

Õhtulehe peatoimetaja Martin Šmutov. Foto: Hans Lõugas

arvamusautori, öeldes talle, et see, mida tema kirjutab, ei vasta minu meelest sellele, kes me olemuslikult oleme. Tema ütles, et ei kirjuta meile enam kunagi ja jah, nii ongi.

Martin jätkab sama asjalikult konkreetselt kui eelmist lauset öeldes.

Arvan, et peatoimetajal ongi vastutus ja õigus öelda, mis sobib ilmuma ja vastupidi. Samamoodi, kui asi on halvasti tehtud, võtta ka vastutus selle eest, mitte näidata näpuga kellegi teise poole. Tsensuur ja oma arvamus avalikult väljaütlemine on kaks erinevat asja, tuleb lihtsalt leida koht, kus seda vabalt teha. Mina ise olen oma arvamus avalikult välja öelnud nüüdseks kuskil kaks aastat.

Aga sellist tsensuuri, nagu nõukaajal oli, enam ei kohta?

Jaa, näiteks too arvamuslugu ilmus ühes teises lehes. Nemad leidsid, et see sobib neile, mina ütlesin, et meile see ei sobi.

Erinevate väljaannetega seoses - milline on teie kõige võibolla jaburam, naljakam, huvitavam või meeldejäädav seiklus ajakirjanikuna?

Kaks peatoimetajat: Martin Šmutov ja Birgitta Vare. Foto: Tiina Brock

Kindlasti on mõni selline lugu. Noh, ütleme, et ajakirjanikutöös kõige toredam hetk ongi tegelikult see, kui saad aru, et miski, mida sa teinud oled, on toonud mingisuguse tulemuse. Eestisuguses väikeses ühiskonnas on see ka kohe nähtav.

Järsku läheb härra peatoimetajal taas nägu väga lõbusaks ning ta ütleb mulle entusiastlikult midagi, mis ka mul endal naeratuse näole toob:

Vähe on riike, kus peatoimetaja saab öelda, et tal on peaministri telefoninumber, vastava linnapea number jne - ta saab otse helistada, millal ise tahab! Me oleme Eestis omavahel väga tihedalt seotud ja kui siin midagi kirjutatud või mingit asja ajanud oled, näed kohe muutust inimeste käitumises. Need ongi need kõige suuremad võidud tegelikult. Raske on mõnd üksikut välja tuua.

Kui peakstite noortele/algajatele andma ühe hea soovitus selliste võitude saavutamiseks ja elus läbilöömiseks, siis kas ongi tõepoolest nii, et tuleb ise n-ö jalaga uks lahti lüüa ja härjal sarvist haarata?

Šmutovi vastus tuleb otsekohe, palju kiiremini kui ootas. Mulle tundus, et mees ei mõelnud isegi hetke mitte. Nõuanne tuleb nii loomulikult.

Jah, julge peab olema ja ei tohi karta ebaõnnestuda. Kõikebaõnnestuvad, ma olen teinud väga palju vigu, aga see on loogiline. Neid ei tohi karta, nendest peabki õppima. Ajakirjandusorganisatsioonis on tähtis mõista, et peatoimetaja on laias laastus nagu tsirkusedirektor. Mina saan ainult tellida triki, ma saan öelda reporterile, et tee mulle vot selline lugu. Nüüd tema teeb seda lugu, minu ülesanne aga on aidata tal mõista, et ka ebaõnnestumise korral - kui ta hüppab ühelt trapetsilt teisele -, siis ta ei kuku surnuks. Vahekihid, n-ö võrgud on seal vahel - keeleteimetaja, toimetaja, peatoimetaja, kolleegid - ta püütakse kinni. Kui ajakirjanikul on selline tunne, siis tekibki lõpuks ebaõnnestumisi vähem ja süsteem toimib. Siis saab ka rohkem riskida. See ei tähenda muidugi seda, et riskima peab rumalalt, eks ju. Pead lihtsalt teadma, et kui proovidki midagi täiesti uut, on sul inimesi, kes aitavad seda teha.

Meie vestlusesse tekib väike mõttepaus.

Jah, ega seal muud polegi - julgelt ise küsida, julgelt ise proovida, ainult nii saab areneda!

Aga kuidas kujutate ette iseenda tulevikku? Kas näete end ka tulevikus tegutsevas meedias?

Minu elu on selles mõttes lihtne, et kui mina olen ajale jalgu jäänud, siis saan selle väga kiiresti teada, iga kolme aasta tagant - mul on tähtajaline leping.

Jällegi on Šmutovi nägu naerul ja ta nendib lihtsat ja loogilist fakti.

Samal päeval, kui mulle öeldakse, et enam sinu lepingut ei pikendata, on see märk, et olen kuskile jalgu jäänud. Üks kord on mul lepingut pikendatud, järgmine on paari aasta pärast. Eks siis tuleb mõelda, et mis edasi või kus see õige koht on. Ajakirjanduses tahaksin olla küll. Arvan, et see on Eestis väga äge ja ühiskonnale vajalik. Aga see ei ole jällegi asi, mille pärast muretseda. Oma tööd tuleb iga päev teha kirega, mõnes mõttes võtta seda kui elu ja surma küsimust, kuni sulle mingil hetkel öeldakse, et...

Aitab?

Jah, just.

Ma lihtsalt pean selle ka ära küsima. Kas on tõsi, et Õhtulehel on TikTok?

Jah. Meil on sadu tuhandeid like'e, selle peab kindlasti järele vaatama.

On Teil endal midagi siia lõpetuseks veel lisada?

Otseselt mitte, kuid tahaksin öelda, et kui tahate tulevikus ajakirjandusega tegeleda, siis hakake varakult pihta. See ei pea tähendama, et tulge Õhtulehte või Postimehesse, Läänemaal on ju ka näiteks Lääne Elu hea koht, kust alustada.

Intervjuu lõpeb vahva noodiga. Šmutov tänab kutsumast, nad suruvad Tiinaga kätt. Enne minekut küsib Martin veel endale ka meie viimaseid koolilehti. Mine sa tea, ehk saab Sinisulg veel nii kuulsakski?

- Brix

Kõik on katki - mis värk sellega siis lõppude lõpuks on?

Pole ka ime, kui niimoodi trikitatakse! Kas Kaarel sai kannaga näkku või mitte?
Foto: Markus Sein

Teate, ma olen viimasel ajal tavapärasest jõe palju rohkem sidemetes ja lonkavaid inimesi kooli peal näinud ja hakkasin mõtlema, et mis õigupoolest toimub. Tundus, et siinkohal ongi kõik katki ja isegi "mekanikule 500 euro maksmine" ei aitaks. Poole kõrvaga kuulsin, et paljud neist on spordivigastused, mõnel on aga lihtsalt "hästi läinud". Kas me oleme siis tõesti nii kobad, on meil harjutamiseks liiga vähe kehalise tunde või on selleks mõni hoopis kolmas põhjus, kes seda teab. Kuid pole hullu midagi, tegijatel ikka juhtub!

Aga kes ja kuidas LÜGikatest siis natuke katki on? Järgnevalt mõni näide meie vigastatutest.

Greg 11.M

Mina rebestasin 14. novembril Playbacki proovis põlvesidemed ära. (Toim: vot nii võimas tants oli 11.M Mustal Q-l, ha-ha!) Jama on selles, et mul just paranesid hüppeliigese sidemed ära ja nüüd see on mu 3. vigastus 6 kuu jooksul. Kõik mu vigastused on ortoosiga lõppenud, hakkab juba harjuma ringi lonkamisega. Mu vanaema, kes töötab haiglas ja kes mind iga kord oma uue vigastusega seal on näinud, ütles selle peale, et ma ikka oskan ja et järgmisena läheb mul peas midagi... Noh, loodame, et ei lähe :)

Liisa 11.S

Nonii. Põhimõtteliselt, mängisime siis tunnis kossu, möllasime nagu ikka ja ju ma siis rammisin kedagi liiga hoogsalt, et mul läksid sõrmed tagurpidi (kõige hullemini muidugi see keskmine :)). Panin kohe külma vee alla jne ja mõtlesin, et ah pole

Lennukaaslane Kristofer kommenteerib: "Sõpra tuleb alati hädast välja aidata. Kui Maksim Market soovis Maximasse minna, siis võtsin ta kukile ja käisimegi ära."

häda midagi. Hiljem läks nii paiste, et sõrmus ei tulnud enam ära ja paistetus aina suurenes. Lõpuks oli sõrm (ikka see keskmine) suht tuim ja veri ei saanud sõrme. Siis tõi ema tangid ja me lõikasime sõrmuse lihtsalt katki. Oii kui heaaa... ma

tundsin, kuidas veri tagasi sõrme jõudis. Nüüd siamaani on sõrm veits kange ja ei kõverdu nii nagu enne. Aga lõpp enam-vähem hea, kõik hea!

Maksim Market 11.LR

Hoides mõõdukat distantsi teiste krossijooksjatega olin kibekiirelt tõstmas tempot, kuid pinnamood muutus vägagi juurikaliseks. Seetõttu libastusin ning olin silmapilkselt mustikapõõsas. Järgmised kaks nädalat olin ortoosis ning palusin, et armas lennukaaslane Kristofer mind kätel mööda kooli veaks.

Lennukaaslane Kristofer kommenteerib: "Sõpra tuleb alati hädast välja aidata. Kui Maksim Market soovis Maximasse minna, siis võtsin ta kukile ja käisimegi ära."

Sören 10.H

Ma olen saanud vigastusi päris palju. Näiteks nii, et korvpallis tahtsin palli püüda, pall lendas käte vahelt läbi ja ma lõin oma sõrme vastu oma enda kätt tagurpidi. Selle tagajärjel ei saanud ma mitu päeva kirjutada või pidin tegema seda vasaku käega. Veel ma sain vigastada, kui mängisin käsipalli. Ma mängisin hoogsalt ja hüppe pealt viskasin palli ära ning maandusin parema jala hüppeliigesepeal. Mamuidugi mängisin edasi, aga hiljem oli valus kõndida, lonkasin päris pikalt ringi. Ükskord, kui tunnis korvpalli mängisime, sain palliga suure hoo pealt vasta nagu ja kukkusin teadvuseta maha. Paari minuti möödudes ärkasin üles ja rahulikult aidati mind sealt ära. Panin külma peale ja toibusin umbes 30 min jooksul sellest, aga peavalu kestis terve õhtu. Nii et jah, mul on ikka "vedanud", ma vaatan.

Liisi 12.H

Need, kes mind natukenegi tunnevad, teavad, et minul on alati olnud õnne ebaõnnestuda, ennast vigastada ja üldse kukkuda ja kõike seda toredat asja - see käib minu mainega kaasas. “Kehalise tund pole kehalise tund, kui Liisi ei saa viga,” on komme öelda. Ka Mati ütles mulle selle sama juhtumi järel, mida teiega jagan, nii: “Ma ei tea, kas ma olen sind ilma ühegi sidemeta üldse näinud!”.

Minu kõige hiljutisem saavutus, ütlesin lausa trofee kapi otsas, leidisaset novembrikeskpaigas, kus kehalise kasvatus tunnis mängisime korvpalli. See on see periood, mida ma kehalises kõige enam ootasin. Oli perioodi kolmas tund ning see oli kestnud maksimaalselt 15 minutit, kui hakkasime mängima väljakutel. Esimene pall, mis üle väljaku lendas, leidis minu parema käe neljanda sõrme üles ning lükkas selle liigesest välja. Sõrm meenutas rohkem S-tähte kui sõrme. Alguses polnud valu isegi väga jõhker, olin šokiseisundis, kuid siis, kui kohale hakkas jõudma, mis juhtunud oli, hakkas pilt musta tausta ning pärismaailma vahel vahetuma. Tuli ette võtta sõit EMOSse, seda lühikestes pükstes, T-särgis ja kehalise tossudes, EMOS vaadati mulle otsa ja küsiti: “Läänemaa Ühisgümnaasium?”, hakkasin naerma ja vastasin jaatavalt. Peale seda intsidenti olin kaks nädalat n-ö kirjaoskamatu, kirjutada ei saanud ning vasak käsi õppis mitu kasulikku oskust ära. Kõik lõppes aga ilusasti, saime kõhutäie naerda minu taaskordse ebaõnnestumise üle ning tänaseks (4. detsembriks) annab sõrm veidi veel tunda, kuid töötab juba väga edukalt.

Aliis 11.M

Hiljutistelt korvpallivõistlustelt sain endale meeneks vigase varba ja lombaka kõnnaku. Kohe esimese mängu ajal hüppas keegi mulle päkale. Sain küll aru, et midagi on nüüd kole valesti, aga arvasin, et mis

EMOS vaadati mulle otsa ja küsiti: “Läänemaa Ühisgümnaasium?”, hakkasin naerma ja vastasin jaatavalt.

see ka ära ei ole. Natuke valutab, küll kohe annab järele. Jalg küll valutab, aga mängisin kolm mängu ikkagi ära. Pärast, kui tossu jalast võtsin, oli vaatepilt üpriski kole. Läksin ka EMOSse, seal öeldi, et

Doktor Aavo toksis natukene mu põialt ja ütles: “Ma võin 99,9% kindlalt öelda, et siin mingit murdu küll ei ole.”

kõik ok, aga praegu enam küll nii ei tundu. Päeva lõpus mõtlesin, et miks küll saatus mulle selliseid trikke mängib, ju siis oli nii määratud. Aga kõik paraneb ükskord niikuinii ära, nii et lõppkokkuvõttes vahet polegi.

Kata 12.H

Mulle on alati meeldinud korvpalli mängida ja paratamatult olen sattunud ka klassidevahelistele võistlustele. Ega ma väga mängida

ei oska, pigem lihtsalt jooksen seal platsi peal edasi tagasi ja üritan vahetevahel palli kätte saada.

Nii ka sel aastal. Vastane oli meie poolel ning üritas palli korvi visata. Ma hüppasin ja sain temalt palli kätte. Nüüd oli minu kord see oma tiimikaaslastele sööta, et nad saaksid ründe minna. Kuid minu mõistus ei suutnud pörkepalli anda ja ma üritasin seda visata üle vastastiimi liikme kätte. See ei toiminud. Ma tundsin, kuidas palliga löödi mu kätt ja korraga oli põial nii valus, et pidin karjuma: “*TIME OUT!!!!*”. Läksin väljakult ära ning hüppasin valu ja ebamugavuse tõttu ühelt

jalalt teisele. Leelo tõi mulle jääd ning põial läks tasapisi lillaks. Doktor Aavo toksis natukene mu põialt ja ütles: “Ma võin 99,9% kindlalt öelda, et siin mingit murdu küll ei ole.”

Nüüd, nädal aega hiljem, on põial muidu täiesti normaalne, ainult et see pisut valutab ja kui võrrelda teise käe põidlaga, siis on selle kuju muutunud.

Mis kõige vahvam - eelmisel aastal nendel samadel võistlustel juhtus mul selle sama põidlaga täpselt sama asi.

Nagu juba ütlesin, siis tegijatel ikka juhtub. Las need vaesekesed nüüd kosuvad meil, oleme neile toeks kui vaja. Õnneks kellelgi midagi päris hullu juhtunud ei ole, saadame neile kiirelt paranemiseks häid soovet. Tsiteerides klassikuid, lisaksin veel omalt poolt: “Pole midagi, pulmadeks paraneb ära!”

- Bix

TEST! Kas sel aastal oled jõuluvana heade laste nimekirjas?!

1. Kas oled kunagi esimesest tunnist puudunud, et kauem magada?	☐ Jah ☐ Ei
2. Kas oled sõbrale ütlemata jätnud, kui tal on hamba vahel toitu olnud?	☐ Jah ☐ Ei
3. Kas oled kunagi kohustusliku raamatu lugemise asemel kokkuvõtteid lugenud?	☐ Jah ☐ Ei
4. Kas oled kunagi anonüümselt ja kurjalt kommenteerinud midagi?	☐ Jah ☐ Ei
6. Kas oled mõni hommik Ainile tere ütlemata jätnud?	☐ Jah ☐ Ei
7. Kas oled vetsus käies tule põlema jätnud?	☐ Jah ☐ Ei
8. Kas panid tähele, et viies küsimus jäi vahele?	☐ Jah ☐ Ei
9. Kas kontrollisid seda just?	☐ Jah ☐ Ei
10. Kas kannad LÜGi sisejalatseid?	☐ Jah ☐ Ei

Punktid _____

Iga vastus annab sulle punkte, esimese kuni seitsmenda küsimuse puhul annab vastus "JAH" ühe punkti ning vastus "EI" kolm punkti. Viimase kolme küsimuse puhul on vastupidi - "JAH" annab sulle juurde 3 punkti ning "EI" vaid ühe punkti.

24-27 punkti - Suurepärase, oled kindlalt jõuluvana heade laste nimekirjas! Jätka samas vaimus ja ära unusta, et päkapikud näevad su igat sammu.

20-23 punkti - On veel lootust! Veel viimane aeg klassikaaslasele paar sooja sõna öelda ning õpetajale jõulude puhul piparkooke küpsetada, see aitab sul kindlalt jõuluvana lemmikute sekka pääseda.

16-19 punkti - Pead veel oma südametunnistust puhastama! Kui väga pingutad, jõuad oma positsiooni parandada. Jõuluvana hindab väga oma vigadest õppijaid.

0-15 punkti - Sa tead ise väga hästi, millega hakkama oled saanud! Ära loodagi, et päkapikud sulle sussi sisse kommi poetavad.

Mis on kõige kohutavamad jõulukingid?

Enne kui saame asuda jõulukingi soovitude juurde, peame ikka mõned halvad näited ka tooma (tegime sellekohase küsitluse). Siin on mõned LÜGi õpilastele tehtud kingid:

- helehall, varrukateta pluus, kuhu oli sädelevate pärlitega peale kirjutatud "May I marry Harry" - (Katarina)
- külm nõrk käepigistus - (Carl Marten)
- meeste trikoo - (Mauri)
- cowboy mängupüstolid - (Aleksei)
- lillad sukkepüksid - (Kaisa)
- 11-aastaselt jõuludeks röster
- pakk makarone
- kendama
- tualettpaberirull
- teekomplekt, kuigi see inimene teadis väga hästi, et ma ei joo teed
- olin paha laps ja päkapikk pani sussi sisse kommi asemel keedumuna

Juhatusse jõulud, mida kinkida kõige kallimatele

Nüüd, kus oled teada saanud, millises nimekirjas sa jõuluvanal oled ning visanud ka pilgu meie kooli õpilaste kõige nirumatele jõlukinkidele, on kätte jõudnud aeg päriselt heade jõlukinkide soovituseks. Nüüdseks juba mõnusalt end sisse seadnud VÕLVi juhatus andis kooliperale soovitusi, mida kinkida sel aasta oma lähedastele, et tuua nende jõuluõhtusse veel rohkem rõõmu.

Hanna: “Jõuludest üks suur osa on muidugi kingituste tegemine ja saamine. Minu jaoks on tegelikult pühade ajal üks tähtsamaid asju see, et inimesed saavad kokku ja naudivad üksteise seltsi jõululaua taga. Ehk siis parim kingitus jõuludeks on tegelikult võimalus olla oma pere ja lähedastega ning nautida seda!

Kui aga tuua kingisoovitusi, siis tooksin välja TI SENTO - Milano kõrvarõngad ja ripatsid ning muidugi ka üks mõnus pehme hommikumantel (väga head kingitused, mida teha pere poolt emale või vanaemale).”

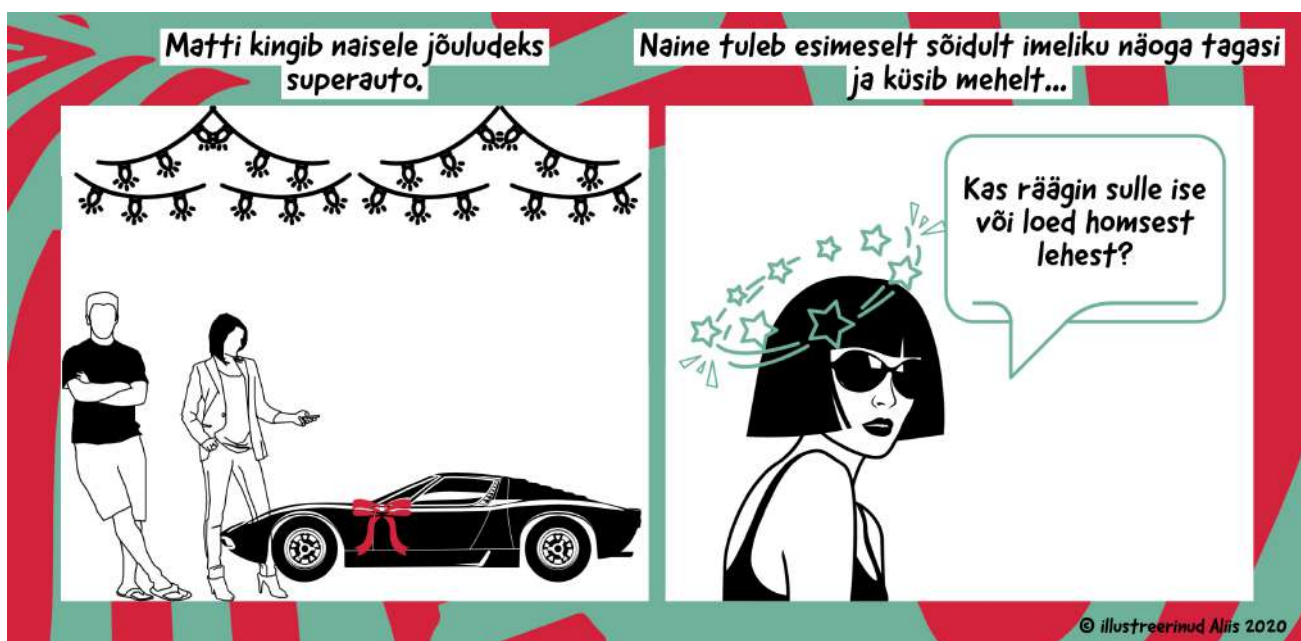
Sannu: “Kindlasti kingiks midagi praktilist ja vajalikku, aga samas midagi sellist, mis tuleks südamest ja oleks ka meelde jääv. Head ideed puududes on väga lollikindel kinkida minu arvates raha, sest sellest ei tule kunagi puudust. On ka variant, et kingin iseennast just selles mõttes, et leian aega oma lähedastele ja võtan koos nendega midagi vahvat ja meelde jäävat ette. Midagi sellist, mida oleks tulevikus hea meenutada.”

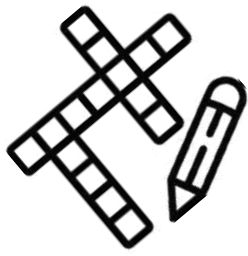
“Kingi oma lähedasele imeline LÜGi koolileht Sinisulg!”

Mattias: “Võttes arvesse praegust olukorda, kus sõprade/sugulastega kohtumine on raskendatud, oleks minu meelest tore üllatada oma sõpru isetehtud kingitustega. Nii mõnigi võib leida endas üles lasteaias omandatud meisterdamise geeni, mis nüüdseks on tolmuga alla jäänud. Mina kavatsen sel aastal avada kodus justkui väikse kaardivabriku. Teen valmis kaardid, kirjutan sisse oma soovid, pistan ümbrikusse ja saadan need sõpradele koju, samal ajal süües ise piparkooke, juues teed ja kuulates jõulumuusikat. Kas pole mitte mõnus?!”

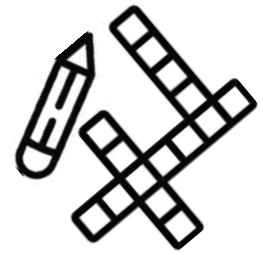
Kaarel: “Kingi oma lähedasele imeline LÜGi koolileht Sinisulg!”

Marlene: “Minu arvates on kõige ägedam kink alati ise tehtud asi. Enda aja ja vaeva kinkimisele pole vastast ja rõõm kingist on kahepoolne! Ja veel üks vahva idee on sulle eriti olulistele inimestele kinkida ühe jõuluringi asemel hoopis terve jõuluaja täis väikeseid üllatusi adventikalendri näol ;)”

Kristofer Jalonen
Kaisa Uusaed

Kristjan Kimsto
Liisa Lehtla

Peatoimetaja: Birgitta Vare

Toimetajad: Aliis Vatku, Liisalota Kroon, Liisi Suitsberg, Mattias Metsalu,
Rasmus Kuslap

Juhendaja: Tiina Brock

Kujundaja: Martin Noot